

Tromsø SV vil regulere forsikringsmarkedet for dyrevelferd

I begynnelsen av september 2019 ble Norge rammet av en smittsom og potensielt dødelig hundesykdom. En alvorlig bekymring i denne situasjonen var at hundeeiere ikke tok med hunden til veterinæren fordi regningen kunne komme på titusener selv om dyret var forsikret.

Forsikringene for å gardere dyreeiere mot høye veterinærutgifter fungerer ikke fordi de ikke dekker mange helt vanlige sykdommer et dyr kan oppleve gjennom et langt liv. Dyreeiere settes i en umulig situasjon der de kanskje må velge mellom egen privatøkonomi og dyrets velferd. Kjæledyr kan derfor gå i årevis med sykdommer eller skader som enkelt kunne vært behandlet, men dyret mottar ikke behandlingen fordi eier hverken har råd til behandlingen eller hjerte til å avlive dyret.

Etter dyrevernloven har alle dyr en egenverdi uavhengig av hvilken nytteverdi de måtte ha for oss mennesker. Det betyr at samfunnet må stille opp dersom eieren ikke kan eller vil, både av hensyn til det aktuelle dyret, men også for å beskytte andre dyr mot smittsomme sykdommer.

Lovverket har i dag en nødhjelpsparagraf, som trår inn for eksempel når dyr blir påkjørt, men statens veterinærsetser er for lave og dekker knapt avlaving av dyrene.

Det vi trenger er et system som er bedre enn det ødelagte forsikringsmarkedet vi har i dag. Vi trenger en løsning som sikrer dyrevelferden, samtidig som dyreeiere ansvarliggjøres. Det skal ikke være gratis å være dyreeier, men det må være mulig å eie et dyr uten å risikere økonomisk ruin hvis dyret blir rammet av en sykdom.

På samme måte som Barack Obama tok tak i forsikringsmarkedet for helsetjenester i USA, må vi ta tak i forsikringsmarkedet for dyr her hjemme. Forsikringsselskapene må tvinges gjennom lovverket til å dekke mer enn de gjør i dag.

Forsikringsselskapene må for eksempel dekke medfødte lidelser, tannsykdommer hos katt og forsikringen må gjelde selv om dyret oppnår senioralder. Dagens praksis der forsikringsselskapene bare «avskilter» dyr over en viss alder er hjerteløs.

Vi må også regulere prisene og egenandelene strengere slik at ikke forsikringsselskapene bare kan prise ut de dyrene eller tjenestene de ikke vil ha, og så må vi få på plass en offentlig ordning som sikrer at det ved smittsomme sykdommer ikke er økonomien til den enkelte dyreeier som avgjør om smitten stanses eller ikke.